

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμεϊαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συνδρομὴ γιὰ τὴν Ελλάδα 12 δρ. καὶ γιὰ τοὺς ὄσῳ ἀπὸ ἴδιον Ἑλληνας 15 δρ. προπληρωτέαις. Κάθε παράπονο κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεᾶς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πληρώονου 50 λεπτὰ τὴν ἀρὰν γιὰ τὴν κάθε φορὰ.

Ἀθήνα, 15 Ἰουνίου 1885

Ἄριθ. 140+138+96

Δὲν

θέλησα νὰ μιλήσω τώρα τόσαις μέραις γιὰ τὸ ζήτημα τῆς μονομαχίας τοῦ Χοῖδᾶ μετὸν Ἀργυρόπουλο γιὰ νὰ ἴδῳ τί θὰ γράψουν πρῶτα ἢ ἄλλαις ἐφημερίδες καὶ πῶς θὰ τὰ μπάλωναν.

Παρατήρησα τὸ λοιπὸν, ὅτι ὄλαις ἔγραψαν τσάτρα πάτρα καὶ ἄλλοι τοὺς μαλλί τοὺς πέτρα στὴν κεφαλὴ τοὺς.

Ἐγὼ τὸ λοιπὸν, μ' ὄλη τὴν ἀγάπη ποῦχω στὸν Χοῖδᾶ, δὲν μπορῶ παρὰ νὰ τὸν κατακρίνω καὶ γιὰ ὄσαις φλυαρίαις ἔβαλε τόσαις μέρες στὴ βουλή καὶ κατατυραννοῦσε τὸν κόσμον, καὶ πρὸ πάντων γιὰ κείνο τὸ ἄστε ντουὰ ποῦ πήρε ἀπάνω του, ποῦ καὶ στὸν ἐλάχιστο λόγο, στὸ ἐλάχιστο πείραγμα ποῦ θὰ τοῦ κἀνῃ τινὰς, δὲν ἔχει ἄλλο παρὰ φῶρα καὶ στὸ σβίδο, στὰ πιστόλι.

Πρῶτο, ἀν πρόκειται γιὰ κάθε βρισὰ ποῦ θὰ δώση ὁ ἕνας τοῦ ἄλλουνοῦ νὰ παίξουν μαχαιριαὶς καὶ κουμπουριαις, δὲν ξέρω, μὰ τὸν Θεὸ, ἀν μπορῇ νὰ ὑπάρξῃ τότε κοινωνία, καὶ ἀν ἡ κοινωνία δὲν θὰ μεταβληθῇ τότε εἰς κοινωνία ἀνθρωποφάγων, εἰς κοινωνία ἀλληλοσφαζομένων, εἰς κοινωνία ἀγριανθρώπων, εἰς κοινωνία ὅπου θὰ βασιλεύῃ τὸ ἐν τῇ μαχαίρᾳ μου καὶ πιστόλᾳ μου ζήσωμε.

Ἡ μονομαχία σὲ κείνον ποῦ ξέρει καλὰ τὰ ὄπλα πρὸς ἕνα ἀγύμναστο εἶναι καθαρὰ ὡς δολοφονία, σὲ κείνον δὲ πάλι ποῦ χάριν φιλοτιμίας ἀν καὶ γνωρίζῃ τὴν ἀδυναμία του πάει καὶ προτίνει τὸ στήθος τοῦ στὸν δολοφόνο, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία καθαρὴ αὐτοχειρία.

Ἡ μονομαχία εἶναι ἕνα ἄτιμο μέσο ἐκδικήσεως καὶ γι' αὐτὸ ὄλα τὰ ἔθνη τὴν ἀπηγόρευσαν καὶ τὴν καταδιώκουν ὡς ἐγκλημα, δηλαδὴ ἢ ὡς φόνον ἐκ προμελέτης, γιὰτὶ βέβαια προμελετημένα πάει νὰ σκοτώσῃ ὁ ἕνας τὸ ἄλλο, ἢ ὡς ἐγκλημα ἀποπειρας φόνου, ἀν δὲν ἔγινε καὶ ἦρθαν ἔστω καὶ ἀπλῶς σὲ προσκλήσεις. Ἐτσι λέει καὶ ὁ δικὸς μας νόμος καὶ τὰ τοιαῦτα παλλικάρια καταδιώκονται καὶ κατὰ τὸν νόμον μας.

Εἴπαμε, ὅτι ἐκεῖνος ποῦ δεχθῇ προσκάλεισι μονομαχίας ἀπὸ ἕνα ἄλλον, εἶναι σὰν νὰ πάῃ νὰ αὐτοχειριαστῇ, οἱ δὲ νόμοι ὄλων τῶν ἔθνῶν ὡς καθὼς καὶ ὁ δικὸς μας λέει, ὅτι δὲν

ἔχει κἀνεὶς τὸ δικαίωμα νὰ αὐτοσκοτωθῇ, καὶ ὅποιου τοῦ κατέβῃ στὸ κεφάλι νὰ φᾶν μόνος του τὸ κεφάλι του, καὶ ἀποπειραθῇ αὐτοχειριασμὸ, αὐτὸ τὸ παλλικάρι, λέει καὶ κελεύει ὁ νόμος, ὅτι συλλαμβάνεται καὶ δικάζεται καὶ εἰς χάψι βάζετε, γιὰ νὰ μάθῃ, ὅτι δὲν εἶναι κύριος τῆς ζωῆς του, διότι ἡ ζωὴ κάθε πολίτου εἶναι ὑπὸ τὴν προστασία τῶν νόμων, καὶ ἐκεῖνος ποῦ κάνει ἀπόπειρα ἐναντίον ἔστω καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του εἶναι δολοφόνος, διότι κάθε πολίτης ἀνήκει σὲ ὄλη τὴν πολιτεία, σὲ ὄλο τὸ κράτος τὸ ὅποιο ἔχει ἀνάγκη καὶ τοῦ ἐλάχιστου πολίτου.

Ἐκτὸς τούτου καὶ ἡ θρησκεία αὐτὴ τὸ ἀπαγορεύει τὸ ἀλληλοσκοτώνεστε καὶ τὸ αὐτοχειριάζεστε, διότι ὁ ἄνθρωπος εἰς ὄλα μπορεῖ νὰ ἦναι κύριος, ὄχι ὄμως καὶ τῆς ζωῆς του τὴν ἰποία μόνον ὁ Θεὸς ἐξουσιάζει.

Ἐκεῖνος ὁ καιρὸς τῶν μομαχιῶν ἦτανε ἄλλος, ἦτανε καιρὸς νὰ ποῦμε ἔτσι τοῦ γενιτσαρισμοῦ, ἐποχὴ ζούρλας, ἐποχὴ πλαβομάρας, διότι ἀποδείχθηκε πλέον καὶ μετὰ τὴν φιλοσοφία, ὅτι ὡς καθὼς εἰς κάθε ἔθνος πέφτουν κατὰ περιόδους διάφοραις, πανούγκαις, σκορδοῦλα, βλογιά καὶ τὰ λοιπὰ, ἔτσι ὑπάρχουν καὶ περίοδοι ποῦ πέφτει καὶ σὲ κάθε κράτος, καὶ μιὰ ἀσθένεια τοῦ κεφαλιοῦ, ἡ ὅποια, εἶναι ἡ φοβερώτερη ἀπὸ ὄλαις καὶ ἡ μᾶλλον κολλητικὴ, καὶ αὐτὴ ἡ ἀσθένεια εἶναι σὰν νὰ λέμε ὁ κουμουνισμὸς, ὁ σοσιαλισμὸς, ὁ μηδενισμὸς καὶ τόσαι ἄλλαι ἐγκεφαλικαὶ ἀσθένειαι ποῦ καταστρέφουν τὸν κόσμον, καὶ ταῖς τοιαύταις ἐγκεφαλικαὶς ἀσθένειαις τῆς καταδιώκουν οἱ νόμοι, γιὰτὶ καταστρέφουν τὴν κοινωνία.

Μποροῦμε λοιπὸν νὰ ποῦμε καθαρὰ πῶς ἡ συνθήκη ποῦ ἔγινε ἀπὸ ἴδιον καὶ ἕνα ὄλο χρόνια, νὰ βγαίνομε σὲ μονομαχίας γιὰ τὸ τίποτα, ὅτι εἶναι μιὰ ἀσθένεια ἐγκεφαλικὴ, γιὰτὶ κἀνεὶς γενναῖος ἄνδρας δὲν πάει νὰ σκοτωθῇ γιὰ ἕνα λόγον ὑβριστικοῦ ποῦ μπορεῖ νὰ τὸν διορθώσῃ, ἀν ἔχῃ δίκαιον, μετὰ τὰ δικαστήρια, ἢ ἄλλοιῶτικα ἄς τὸν φᾶν καὶ ἄς κάτση κάτω.

Ἄν θέλῃ νὰ κἀνῃ τὸ παλλικάρι ὁ Χοῖδᾶς, ἄς πάῃ νὰ κόψῃ τὸ δεξὶ του χέρι καὶ τότε ἄς προσκαλέσῃ ὄλο τὸν κόσμον σὲ ὄνομαχία, ἢ ἀν τύχῃ καὶ ξέρει καὶ μετὰ τὸ ζερβὶ, ἄς τὸ κόψῃ καὶ κείνο καὶ τότε ἔτσι χωρὶς χέρια τοῦ ὑπόσχομε πῶς τὸν τροβῶ κ' ἐγὼ στὸ σβίδο.

Τέλος πάντων, πρέπει ἡ κυρία ἀστυνομία νὰ ἐφαρμώσῃ τὸν

πὸν αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους οἱ γιατροὶ τοῦ Ὀφθαλμογιατρείου ἐκτὸς ποῦ δὲν τοὺς θεραπεύουν ἀλλὰ τοὺς κοροϊδεύουν μὲ τὰ σήμερα καὶ τὸ αὐριο, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι πάμφτωχοι καὶ πούλησαν ὅ,τι εἶχαν γιὰ νὰ κάνουν τὰ ἐξοδά τους νὰ ἔρθουν ἐδῶ καὶ σὲ λίγαις μέραις θὰ πεθάνουν τῆς πείνας.

Μπαμπὰ νὰ πάω στὸ Φάληρο ;
— "Ἐτσι δὰ καθὼς εἶσαι ; Πήγνε στὸ διάολο.

Τὸ σκληρότερο δὲ ἀπὸ ὅλα εἶναι ποῦ τοὺς λένε, πὼς ἀντὶ νὰ πουλήσουν τὸ λίγο τους ἔχι, ἄς γινόντανε βούλγαροι νὰ πύρουν λίρες καὶ νὰ ἔχουν νὰ πληρώνουν. Ἴδου στὸ κέντρο τοῦ ἑλληνισμοῦ τι συμβουλαὶ λαβένουν οἱ φτωχοὶ οἱ Ἕλληνες καὶ ἔπειτα φωνάζομε τάχα ἐναντίον τῶν βουργάρων ποῦ προσηλιτίζουν τοὺς Ἕλληνας ἐνῶ ἡμεῖς τοὺς σπρόχνομε νὰ γίνουν ἀρτισοπάτριδες. Κενέρια τοῦ διαβόλου, δὲν ντρέπεντε βρὲ λίγο. Καὶ σεῖς κύριοι μὲ τὰ πονεμένα μάτια, τώρα ποῦ τοὺς γράψαμε αὐτὰ νὰ μὴ πᾶτε νὰ σᾶς θεραπεύουν, διότι κακομοίριδες πρὸς ἐκδίκησι θὰ σᾶς στραβώσουν γιὰ νὰ σᾶς μάθουν τι θὰ πῆ ἑλληνικὴ φιλανθρωπία.

Μονομαχία ἑλληνικὴ.

Μία

Δασκάλα ποῦ εἶναι στὸ ρωλόι τῆς Σύρας στέλνει λέει τὰ κορίτσα καὶ ἀγοράζουν ζουγραφίαις γιὰ ραβασάκια ἀπὸ τοῦ Μαίμου, τὸ λοιπὸν ἐπειδὴ οἱ νοικοκυρεοὶ στέλνουν τὰ κορίτσα τους γιὰ νὰ μάθουν λίγα γράμματα καὶ ἠθικὴ καὶ ὄχι νὰ

ξεμπορδαλιστοῦν, διὰ ταῦτα λοιπὸν, παρακαλεῖται ἡ κυρὰ δασκάλα νὰ μὴ στέλνῃ τὰ κορίτσα ἄλλη φορὰ παρὰ μὲ τρόπο ὥστε νὰ μὴ ἀκούεται διότι θὰ τὸ μάθῃ ἡ κυρία διευθύντρια καὶ θὰ τὴν μαλλώσῃ ἄλλη μιὰ φορὰ. Κάτι δὲ πάλι τρία κορίτσα ποῦ εἶναι στὸ δρόμο τῆς Μεταμόρφωσης νὰ μὴ χαλοῦν τὸν κόσμο τῆ νύχτα στὸ δρόμο καὶ παρανοχοῦν τοὺς διαβάτας, διότι εἶναι περὶ διαντροπῆς καὶ μάλιστα τὴν Κυριακὴ νὰ μὴ ξελαρυγιάζωνται στὰ τραγοῦδια τὸ καταμεσήμερο, διότι οἱ ἄνθρωποι θέλουν νὰ ἀναπαυθοῦν, καὶ νὰ ξέρουν πὼς μεγάλωσαν πλέον καὶ δὲν εἶναι τῆς ἡλικίας των νὰ κάνουν ἀταξίαις, διότι ὅταν παραμεγαλώσουν δὲν θὰ τῆς θέλει κατένας καὶ πρὸς γνώσιν τους διὰ νὰ βάνουν γνώσι.

Ἀπάνω εἶναι ἡ κυρία σου ;

Γαλάσιος κῆπος ἐνοικιάζεται ὡς εἶναι καὶ εὐρίσκεται, ἦγουν καὶ μὲ τὰ ἐπιπλα του καὶ χωρὶς αὐτά. Ὅποιος λοιπὸν ἀγαπᾷ ἄς κυρκοπιᾷ καὶ ἄς συμφωνήσῃ πρὶν πᾶνε ἄλλοι.

Τύπος βουλευτοῦ διοχμμένου ἀπὸ τὴ βουλή.

Βουλευμένης Λουτρὰ

Στὸ δρόμο τῆς Σωτήρας ἢ Μεταμόρφωσης σταθεμεῖ τὸ λεωφορεῖον ποῦ πηγαίνει ἐκεῖ ἀνθρώπους καὶ πράγματα καθέκαστην τῆς ἡμέρας καὶ ἀναχωρᾷ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα στῆς 9 πρὶν μεσημέρι καὶ ἀπὸ τὴ Βουλευμένη στῆς 3 ὕστερα ἀπὸ τὸ μεσημέρι.

Εἰς τὸ Τυπογραφεῖον

τοῦ κυρ Τρίμη, ποῦ εἶναι ἐκεῖ κοντὰ στοὺς ἁγίους Θεοδώρους καὶ ἀπέναντι τοῦ Γερμανικοῦ γούρνου, ἐκτυποῦνται προσκλητήρια κηδειῶν, καὶ μνημοσύνων εἰς τιμὰς πολὺ συγκαταβατικάς, ἦγουν διὰ 50 ἀντίτυπα δρ. 5, διὰ 75 δρ. 6,50, διὰ 100 δρ. 8, διὰ 150 δρ. 10, καὶ διὰ 200 δρ. 12, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ χάρτου ἀρίστης ποιότητος.